

Med svetovi

Guadalupe se je rodila v Združenih državah in študirala v Mehiki, od takrat naprej pa je ves čas na poti med obema državama. Njen dom je, kjer je njena družina, ni pa popolnoma prepričana, kje si želi dočakati jesen življenja. Kot drugi člani njene družine pripada skupini tako imenovanih transmigrantov. Strokovnjaki, ki se ukvarjajo z raziskovanjem migracij, so ugotovili, da njihova preseljevanja preko meja v primerjavi z migracijami ne upadajo z naslednjimi generacijami. Zdi se, da je lokalno ustaljeno življenje (vsaj v okviru nacionalne države) zgodovinska anomalija.

Vsak, ki se v nedeljo sprehodi po mestu New York do mostu George Washington Bridge čez reko Hudson, zagotovo sreča kakšnega od 40 nogometnih klubov, ki igrajo tekme na neprijavljenem prvenstvu. Slišati je mogoče samo španščino, saj je večina igralcev in gledalcev Mehičanov ali drugih Lationameričanov (v veliki meri brez dokumentov). Ne gre le za brcanje žoge, ampak za druženje z rojaki in prijatelji, kjer lahko izmenjuješ informacije, priložnosti za zaposlitev in delovne izkušnje. V določenih okoliščinah lahko srečaš celo mehiškega konzula ali konzularnega uradnika. Sezona se uradno začne z igro, potem pa je znova mogoče jesti prave mehiške tortilje in taco.

Morda je tam tudi Doña Rosa s katerim od svojih otrok ali vnukov in na stojnici pripravlja najboljše mehiške jedi. Doña Rosa, ki se je rodila, kot pravi sama, okrog leta 1923, prihaja iz revne družine. Odraščala je v vasi Piaxtla v regiji Mixteca Poblana, ki velja za nerodovitno območje jugovzhodno od mehiškega glavnega mesta Ciudad de México. V ZDA je prvič prišla proti koncu šestdesetih let in je delala kot hišna pomočnica. Od takrat je večkrat prečkala mejo med obema državama, sprva brez dokumentov, pozneje pa z uradnim dovoljenjem za bivanje. Danes so tri nadaljnje generacije njene družine razpršene po različnih mestih v ZDA in Mehiki. Nekateri družinski člani bolj ali manj stalno živijo v ZDA ali Mehiki, drugi pa menjajo stalno prebivališče med obema zelo različnima državama.

Guadalupe, ki je hčer Doñe Rose, se je na primer pri trinajstih letih poročila z mehiškim delavcem migrantom, ga spremljala v Združene države in se po štirih letih vrnila v Mehiko z družino, saj nista želela, da njuni otroci odraščajo v ZDA. Od leta 1980 se redno vozi iz vasi Piaxtla (v Mehiki) v New York in nazaj. Na vprašanje, kje je njena domovina, je odgovorila: »Kjer je moja družina.« Ni pa popolnoma prepričana, kje si želi dočakati jesen življenja.

Njena hčer, torej vnukinja Doñe Rose, je značilna transnacionalna migrantka. Čeprav je bila rojena v Združenih državah in ima državljanstvo ZDA, je študirala v Puebli (v Mehiki) in še vedno pogosto potuje med obema državama. Poskusila je biti »prava Američanka«, vendar se ni mogla niti želela odpovedati mehiški zgodovini in kulturi, ki sta postali del nje. Določene stvari se ji zdijo boljše v ZDA, spet druge v Mehiki. Če ji kdo od sorodnikov reče, da se mora jasno odločiti, kam pripada, odgovori, da nihče ne more človeka prisiliti, naj se odloči za mamo ali očeta, zakaj bi torej morala izbirati med Mehiko in Združenimi državami.

Socialna omrežja in prostori, v katerih delujejo (trans)migranti, ne sovpadajo nujno z geografsko regijo. Ti nastajajo predvsem prek vsakdanjih telefonskih pogovorov ali spletnih klepetov med državami; prek rednega vključevanja tako v skupnosti, iz katerih migranti prihajajo, kot tudi v tiste, v katere so se

priselili, na primer z branjem določenih časopisov ali poslušanjem določenih radijskih postaj; prek izmenjave denarja, hrane ali kulturnih proizvodov med družinskimi člani doma in v skupnosti (na primer CD-jev ali DVD-jev, ki gradijo življenje »med svetovi«) ter tudi prek usklajevanja vseh potrebnih gospodinjskih in družinskih odločitev preko državnih meja.

Tovrstni načini komunikacije in odnosov obstajajo seveda že, odkar obstajajo narodi in nacionalne države, vendar so v preteklih nekaj desetletjih dobili nov pomen in pridobili na priljubljenosti, k čemur so pripomogli izboljšane prometne povezave in komunikacijska sredstva.

Na diagramih si oglejte, kako je družina Doñe Rose razpršena po Združenih državah in Mehiki. Opazujte različne tokove (od kod in kam gredo).

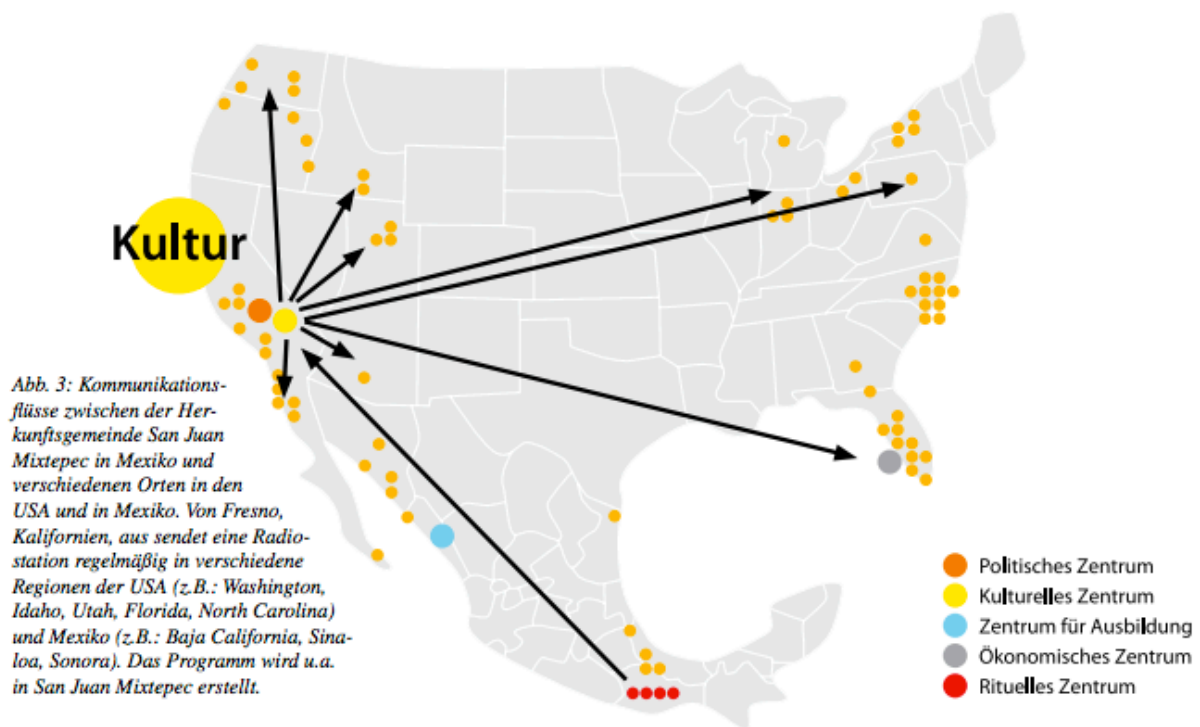

Abb. 4: Netzwerk der Aus- und Weiterbildung zwischen der Herkunftsgemeinde San Juan Mixtepec in Mexiko und verschiedenen Orten in den USA und in Mexiko. In Mexiko ist der Bundesstaat Sinaloa traditionell ein erster Anlaufpunkt für weiterführende Ausbildung von Migranten aus San Juan Mixtepec wie aus den USA (z.B. aus Ohio, Florida).

Aus- und Weiterbildung

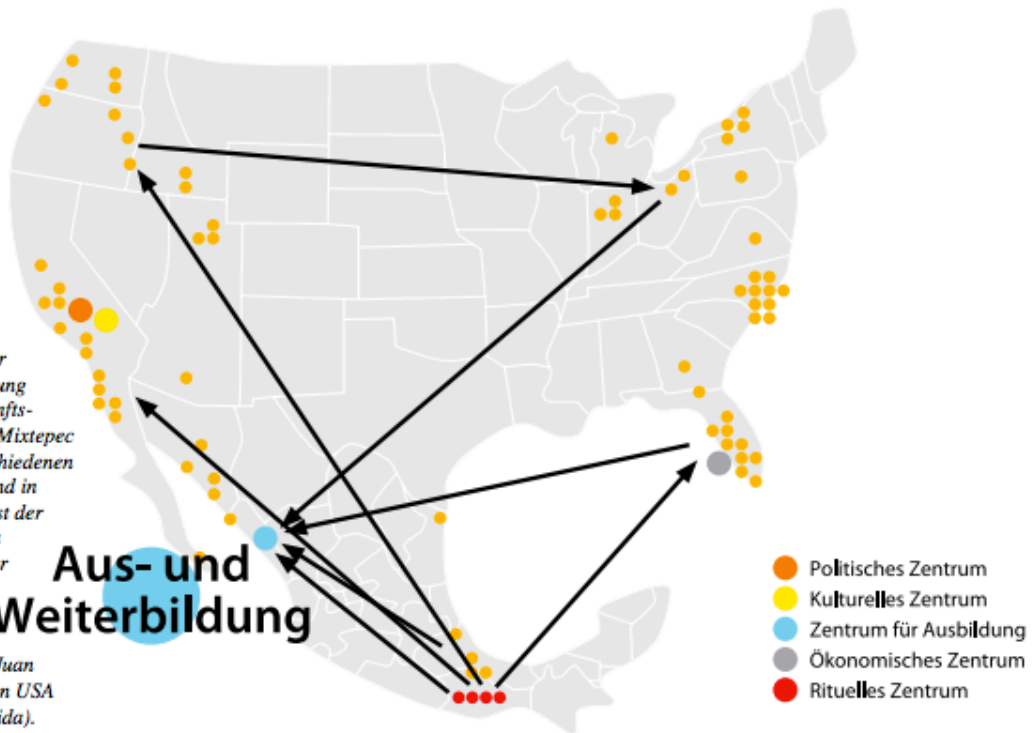
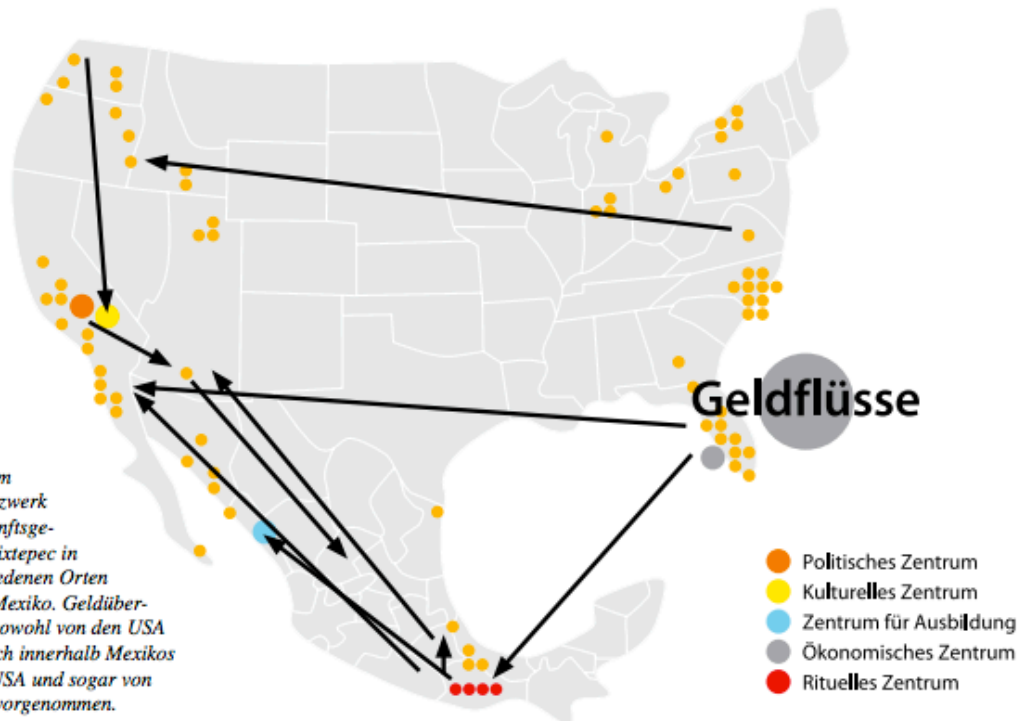

Abb. 5: Geldflüsse im transnationalen Netzwerk zwischen der Herkunftsgemeinde San Juan Mixtepec in Mexiko und verschiedenen Orten in den USA und in Mexiko. Geldüberweisungen werden sowohl von den USA nach Mexiko als auch innerhalb Mexikos und innerhalb der USA und sogar von Mexiko in die USA vorgenommen.

Geldflüsse

Vir

Pries, Ludger „Globaler Wandel und das Entstehen transnationaler Migration: Zwischen den Welten zu Hause“ in Rubin Sonderheft 2007, Universität Bochum